

1978-2008. Trenta de anys de lluita contra la Constitució³ espanyola

dissabte, 06 desembre de 2008

Manifest de la Campanya 300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència

Aquest 6 de desembre la sacrosanta Constitució espanyola celebra el seu trenta aniversari. Un bon motiu d'alegria per a l'autonomisme, l'oligarquia i les forces del capital. No debades, en els darrers trenta anys, la Constitució ha estat el fonament jurídic amb el qual la burgesia espanyola, amb els seus diversos orígens regionals, ha gestionat per al seu propi benefici l'herència del Caudillo i del seu successor Juan Carlos I.

Així, els pilars que sustenten el projecte de dominació espanyol continuen hui en dia igual de vigents: la unitat de la pàtria, l'economia de mercat i el patriarcat. Després de la divisió territorial que per als pobles de l'estat espanyol va suposar l'estat de les autonomies, les recents reformes dels estatuts han servit per a actualitzar aquest status quo; d'altra banda, qualsevol iniciativa política per a superar aquest marc de divisió ha estat reprimida durament pels poders de l'estat, siga per via policial, judicial o política. Les il·legalitzacions d'organitzacions independentistes, o la pròpia persecució que l'Esquerra Independentista està patint aquí per part de l'Audiència Nacional en són un bon exemple.

No podem oblidar que aquesta persecució tindrà nous episodis el 10, 11 i 15 de desembre, quan diverses catalanes hauran de passar per diferents jutjats acusats d'ultratges a Espanya.

Per la seua banda, l'economia de mercat torna a ser, també en temps de crisi, un altre dels elements inqüestionables que configuren l'Estat espanyol actual. Si ja el General Franco s'encarregà d'actuar contra els intents de revolució social experimentats des de principi de segle, els Pactes de la Moncloa i l'entrada de l'estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea han suposat el continuisme en "democràcia"; d'allò que ha estat una constant al llarg de la història: la dependència crònica del poder polític i respecte del capital. Amb una crisi de terribles efectes sobre les classes populars, el govern espanyol amb la Constitució a la mà ha eixit en ajuda dels bancs i l'oligarquia, precisament aquells que amb la seua avarícia inesgotable han especulat, destruït el territori, privatitzat els serveis públics, construït fins l'esgotament, tancat fàbriques i enviant a l'atur a quasi un milió de persones als Països Catalans.

Finalment, el patriarcat fomentat des del catolicisme espanyol continua amb el seu monopoli cultural i ideològic; cada vegada que s'han plantejat unes tímides i superficials reformes en l'àmbit social o educatiu, la resposta d'aquells que beneïren la croada de Franco i lloaren el seu successor Juan Carlos ha estat la de la violència. La Constitució espanyola no només no ha servit per a reduir el paper preponderant del catolicisme sinó que, ben al contrari, ha estat el garant de la seua privilegiada posició social i econòmica.

La commemoració, doncs, del trentè aniversari de la Constitució espanyola, ens ha de recordar a totes les treballadores dels Països Catalans que al llarg de la història el projecte polític espanyol només porta aparellat desigualtat social, explotació econòmica i opressió nacional. Un projecte imperialista que té una clara línia de continuïtat entre Felip V, el General Franco i Juan Carlos I i que, només amb la lluita conscient, organitzada i unida serem capaços d'enderrocar.

Als Països Catalans, trenquem les cadenes de la Constitució...
Construïm la Independència i el Socialisme!

Campanya 300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència
Països Catalans, desembre de 2008

Mira també:

<http://www.300anys.cat>